



Skatteministeriet

16. maj 2024
J.nr. 2022 - 14171

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 183 - Forslag til Lov om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og forskellige andre love. (Gennemførelse af dele af aftale om grøn skattereform for industri m.v. fra juni 2022, ændringer som følge af emissionsafgiftsloven og udvidelse af adgang til ekstraordinær genoptagelse på afgiftsområdet m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 1 af 30. april 2024. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Dina Raabjerg (KF).

Jeppe Bruus

/ Kathrine Waage

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 25. april 2024 fra Esbjerg Kommune, jf. L 183 - bilag 3.

Svar

Det fremgår af henvendelsen, at de underskrivende borgmestre er bekymrede, da lovforslag, L 183, i sin nuværende form vil medføre, at affaldsenergianlæg fortsat skal betale CO₂-afgift, selvom de ikke længere udleder CO₂. Det anføres, at en sådan implementering er i direkte strid med den politiske aftale, hvor det er aftalt, at afgiften på 750 kr. pr. ton skal være per ton udledt CO₂ og dermed give et reelt incitament til klimahandling gennem bl.a. CCS.

Det fremhæves desuden, at der på mange kommunalt egerede affaldsenergianlæg arbejdes på at investere i CCS. Der er tale om meget store investeringsbeslutninger med stort potentiale til at bidrage til de danske klimamål, men klarhed om rammevilkårene er afgørende.

Der henvises desuden til løsningsforslag præsenteret af Dansk Fjernvarme vedrørende at anse affald som ikke omfattet af energibeskatningsdirektivet og derfor indføre mulighed for måling af udledning. Der nævnes, at Norge har indført et CO₂-afgiftsfradrag for CCS.

Det fremhæves, at ændringen af udbudsdesignet er værdsat, idet der dermed tages højde for afgifterne. Det vurderes dog at være en risikabel og utilstrækkelig løsning grundet statsstøtte, og da det ikke løser problemet ift. den generelle udrulning af CCS på markedsvilkår. Der opfordres derfor kraftigt til arbejde på en løsning allerede i dette lovforslag, og hvis dette ikke er muligt, at dele lovforslaget op, så ændringer vedr. denne del tages ud og først implementeres, når der foreligger en langsigtet løsning.

Kommentar

Med lovforslag nr. L 182 og L 183, der skal gennemføre dele af Aftale om grøn skattereform for industri mv. 2022, og som er fremsat den 30. april 2024, lægges der op til at indføre en ny emissionsafgift på CO₂e-udledninger fra kvoteomfattede aktiviteter, herunder rumvarme mv., og en højere CO₂-afgift, som bl.a. omfatter ikke-kvoteomfattet proces og kvoteomfattet rumvarme mv.

Jeg har haft en god og konstruktiv dialog med fjernvarmesektoren for at finde de rigtige løsninger både inden for og uden for de aftalte CCS-udbud.

I aftalens ånd og for at understøtte aftalen om styrkede rammevilkår for CCS i Danmark vil der blive taget hensyn til afgiftslovgivningen i CCS-udbuddene. Dermed vil konkurrencevilkårene mellem forskellige bydere være ens på trods af forskelle i emissions- og CO₂-afgiften. Udbudsdesignet er ikke endeligt fastlagt og skal statsstøttegodkendes af Kommissionen.

En tilbagebetaling af CO₂-afgiften svarende til den CO₂, der opsamles og lagres, vil give den rette tilskyndelse til at anvende CCS og dermed reducere CO₂-udledningen. Ordningen vil desuden give alle virksomheder mulighed for afløftning af CO₂-afgiften svarende til den opsamlede og lagrede CO₂, og den vil derfor ikke blot sikre afløftning af afgiften for kvoteomfattede affaldsværker, men også for ikkekvoteomfattede virksomheder, der måtte beslutte sig for at etablere CCS.

Som det også fremgår af fremsættelsestalen til lovforslag L 183, vil jeg fremsætte ændringsforslag om denne problemstilling under Folketingets behandling af lovforslaget. Ændringslovforslaget vil indebære en aftaleordning, hvor virksomheder, der opsamler CO₂ med henblik på lagring, efter aftale, vil kunne få tilbagebetalt den del af CO₂-afgiften, der kan henføres til den opsamlede CO₂. Det betyder, at vi med ændringslovforslaget sikrer, at der ikke skal betales afgift af CO₂, der ikke udledes, dog således at minimumssatserne efter energibeskatningsdirektivet overholdes.

Skatteministeriet har været i dialog med Kommissionen om den aftalebaserede ordning.

Jeg er glad for, at vi har fundet denne løsning, som både giver det rigtige resultat, og som giver den fremtidssikring, som branchen har efterspurgt.

Jeg kan i øvrigt henvise til svar på SAU alm. del – spørgsmål 433 af 5. april 2024 og SAU alm. del – spørgsmål 452 af 10. april 2024.